

har kunnet gaae; det høie Thing vil imidlertid være vidende om, hvorledes det Althing, der var samlet i 1865, stillede sig; jeg foresætter, at dette er det høie Thing bekendt. — Efter denne almindelige Bemærkning med Hensyn til den Naade, hvorpaa Udvalget har anseet det for rigtigt at stille sig, eller med Hensyn til den Anskuelse, hvoraf det synes at have ladet sig lede ved Drøftelsen af de for Island's Bedkommende foreliggende Bevillingsbegjæringer, skal jeg tillade mig at berøre de enkelte Punkter. Forslaget under Nr. 28 angaaer et forhøiet Tillæg af 200 Rbd. til en Sysselman; som tillige er bleven Byfoged i en ny oprettet Kjøbstad, der hedder Safford. Det er aldeles utvivlsomt, at denne Mand derved faaer bethdelig flere Forretninger at besørge, uden at han derfor af Communen faaer noget Bederslag, og den almindelige Regel om, at det er urigtigt at forhøie en Embedsmands Gage, saa snart han faaer lidt Meer at bestille, er vistnok uanvendeligt i dette Tilfælde. Da Tilvægten i Forretningerne er saa stor, er det ikke mere end billigt, at han faaer en Forhøielse i sin Gage af 200 Rbd. hvilket ogsaa er i Conseqvents med, hvad det høie Thing har vedtaget, jeg troer iforffor, i et ganske lignende Tilfælde, da en Sysselman blev Byfoged i en Kjøbstad, hvis Navn jeg ikke mindes. Det forekommer mig derfor, at det vilde være noget ubilligt, ja det vilde efter min Formening overskride Grændsen, naar det høie Thing af Hensyn til Islandernes Utilbøielighed til at gaae ind paa rimelige Fordringer nu vilde nægte denne Bevilling. — Uagtet Amtmanden i Bestamtet ganske vist vil blive uheldigt stillet, naar han ikke faaer de 4,000 Rbd., hvorom han har søgt blot som et Laan paa 10 Aar, skal jeg efter Udvalgets Udtalelser ganske henstille denne Sag, og jeg er berebt paa, at Thinget ikke vil tilstaae Beløbet. Det skulde glæde mig, hvis jeg tog feil, men det skal ikke overraske mig, hvis det skeer. — At Udvalget har tiltraadt Endringsforslaget under Nr. 30 angaaende Kerkjavil Kirkegaard, maa jeg paastjonne, og jeg venter altsaa, at det høie Thing i ethvert Fald vil bevilge den her foreslaaede Forhøielse. — Efter den Naade, hvorpaa Udvalget har stillet sig til Bevillingen til den islandſke Lovsamling,

hvilken Endringsforslaget under Nr. 31 angaaer, tør jeg ikke nære synderligt Haab om, at det høie Thing vil underkjende Udvalgets Fleertals Anskuelse i den Henseende, hvad jeg dog i allerhøieste Grad maa beklage, da der derved skeer en yderligere Forsinkelse end den, som er en Følge af, at en af Udgiverne hvert andet Aar er oppe paa Island som Medlem af Althinget. Jeg maa altsaa anbefale det høie Thing at forkaste dette Endringsforslag, men jeg kan ikke nægte, at mit Haab i saa Henseende ikke er stort. — Endringsforslaget under Nr. 32 om, at Bevillingen af 1,200 Rbd. til Opsendelsen til Island af en forfkyndig Mand skal bortfalde, kan jeg gaae ind paa.

Derimod kommer jeg nu til et Punkt, hvori jeg paa det meest Indtrængende maa anmode det høie Thing om ikke at følge Udvalgets Indstilling; det er Endringsforslaget under Nr. 33, der gaaer ud paa at nægte 400 Rbd. af den Begyndelsesgage, der er foreslaaet for Biskoppen paa Island. Jeg troer, at denne Mand har havt fuld Føie til at troe, at den Praxis, der siden 14de Samling er fulgt her i Thinget ligeoverfor de islandſke Embedsmænd, var ligesaa fast, som om den var bestemt ved Lov. Under Forhandlingerne i 14de Samling over den islandſke Lønningelov havde Rigsdagen Betænelighed ved at gaae ind paa en Forhøielse af Lønningerne til andre islandſke Embedsmænd end dem, som da vare i Embederne, eller til de Embeder, hvori der dengang var Vacance, fordi man fandt, at den islandſke Repræsentation i sin Tid burde staae fuldstændigt frit ligeoverfor saadanne Bevillinger, saaledes at den kunde ordne Forholdet, som den fandt det rigtigt. Smidlertid udtaltes det udtrykkeligt, at Rigsdagen ikke havde Noget imod de forlangte Lønninger at erindre, og særligt med Hensyn til den Mulighed, at der, inden den islandſke Forsatningsdag kunde ordnes, kunde indtræde Vacancer i de paagjældende Embeder, blev det i Udvalgets Betænkning udtrykkelig udtalt, at, om man end undlod at tage Bestemmelse for tilkommende Vacancer i Embeder, var man dog fuldt overhødet om, at Sagen, naar saadanne indtraadte, vilde blive ordnet i Lovens Land; ærede Medlemmer, ville finde en saadan Udtalelse i Tillæg B. for 14de